

Lunczer Imre És Dávid Alice Esküvői Képe

Ez a feleségem, Dávid Alice és én. 1948-ban az esküvőnk után készült ez a kép Budapesten. A háború után Budapestre költöztem. Egy nagyon aranyos idős zsidó házaspár befogadott magához, és akkor aztán tudtam magamnak albérletet szerezni. És annak a zsidó házaspárnak volt két lánya, a fiatalabbik négy-öt évvel volt nálam idősebb. És nagyon jóban volt a később feleségemmé vált barátnőjével. Volt egy MADISZ nevű szervezet, amelyik őszi szüreti mulatságot rendezett, és meghívtak, hogy kísérem el őket. Elindultunk este hétkor, és mit tesz Isten, egyetlen pár cipőm volt. Ahogy megyünk, belebotlottam a villamossínbe, és lejött a cipőm talpa. Ott álltam a két lánnyal, visszamentem a Gottfield bácsihoz, az meg olyan ezermester volt, és összeszegezte nekem a cipőmet. És nekem aztán úgy megtetszett az én drága feleségem, hogy nyomban minden nélkül,

összetoldozott cipőben megkértem a kezét. Elfogadta. Mert ő is egyedül volt, én is egyedül. Én katonaságot, munkaszolgálatot -- nem egybefüggően, de összesítetten -- hat évet abszolváltam. A feleségem meg Auschwitzban volt. Teljesen nincstelenül kerültünk össze, és egyedülállóak voltunk. Végül is 1948-ban megesküdtünk polgári házassággal, utána pedig a Dohány utcai templomban [lásd: házasság, esküvői szertartás]. Én kizárólagos szempontnak tartottam, hogy a feleségem zsidó legyen. Dávid Alice-nak, zsidó nevén Hanesz Orelének hívják. Egyidősek voltunk. Budapesten született. Ő egyéves kereskedelmit [lásd: kereskedelmi iskolák] végzett. Tulajdonképpen az ő szülei eredendően Gyömrőn [Nagyközség Pest-Pilis-Solt-Kiskun vm.-ben, 1910-ben 4000, 1920-ban már 5500 főnyi lakossal. -- A szerk.] voltak. Nagyapja, nagyanyja gyömrőiiek voltak, nagyon-nagyon szegények voltak, a nagyapja gyömrői sakter volt, és ő imádta a nagymamáját, aki miután nagyon szegények voltak, korpás kenyeret ettek sokszor, és majdnem egy viskóban laktak, de volt egy szép kertjük, és a diót meg mást, szilvát lopva odacsúsztatott neki a nagymama. Von Haus aus meggyőződéses zsidó asszonyka volt, aki a szépsége mellett a zsidó mivoltát is büszkén hordozta. Volt egy nagybátyja, aki támogatta Alice-t, akkor nagyon divatos volt az angóranyúl-tenyésztés, Alice is ezzel foglalkozott egy ideig, volt neki egy hímnyula, a Samu. Nem a lakásban, hanem valahol Budán tartotta őket.